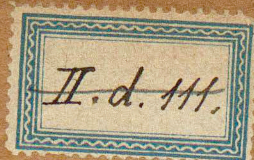

PHILÆNARÆ

SIMONIS SIMONIDAE

AD

ADAMVM HIERONYMVM
SIENIAVIVM.

SAMOSCI
ANNO DOMINI M. DC.

PHILÆNARÆ

SIMONIS SIMONIDAE

AD

ADAMVM HIERONYMVM SIENIAVIVM.

Sieniavi, quandò fama te pulcherrima
Per ora mittit, fortia audacem aggredi
Facta, euolat mî gaudijs illustribus
Cor, ad tuum sublime se iactans decus,
Prægestiensq́;. cùm receptum gloriæ
Lætus quadrigis te ad Iouis solium veham,
Ponamq́; diuos inter Heroas, nouum
Sydus, salutem patriæ sanctissimam
Qui habuêre, nec vitæ pro ea, nec parci opum.
Qualis viget laus ampla maiorum tuûm,
Nulla inquinata labe conatus tetri.
Vestigijs quorum pedem tu collocas,
Zamosciæ virtutis aptus nunc comes.
Olim leonem splendidis venatibus
Per uasta tesqua feruido intentum impete,
Nati minores vt sequuntur, & nouum
Vnguem minantur sanguine alto tinguere,

 Siue

Siue offerat sevis apri, seu luca bos.
Sic patriæ hunc patrem, sacrum cœlo caput,
Dum iusta contrà hostis furorem barbari
Incendit ira, & vindicem excitat manum,
Flos acriorum consequi gaudet virûm.
Quos inter, haud vlli secundas tu dabis,
Visendus in certamine asper Martio,
Magni pericli iam capax pectus gerens,
Dextramq; mox hostis calenti sanguine
Sparsurus. At tanto magistro dum capis
Magnum rudimentum inclyti tyrocinij,
Iouis velut diæ alitis soboles minor,
Nido expedita nuper ala se efferens,
Ne muneris duntaxat hoc puta tui,
Quâ perduellûm stat globus densissimus
Ire igneum, & latè cadauerum dare
Stragem. sed arcem in editam mentis bonæ
Te profer, & defige visus liberos,
Queîs iste vir sese artibus cœlo inferat,
Quantùm recondat corde veri roboris,
Inuictus ergà omnes procellas temporum,
Rectum tenere vbiq; clauum pertinax,
Virtutis à cursu, neque inuidiæ, neque
Ingratitudinis repulsus turbine,
Honore nil Regis sui, nil patriæ
Integritate cogitans felicius,
Illisq; vitam, illis salutem deuouens.

Sieniaui,

Sieniaui, tu quidem venustum ver modò
Ætatis instas, non tamen maturitas
Senum tibi est aduersa, non pectus sagax.
Sentisne? quanta rem Polonam nunc premant
Discrimina, & vacuum latus circumtonent,
Simusq; vel vilissimis contemptui?
Omnes veterno perfruamur interìm,
Vel negligentes, vel ruinæ nescij,
Aut vana voluentes spei molimina,
Orbemq; verti pristinæ optantes rei.
Vel cum si quos tangit, & sensus mali,
Plerosq; cernas destitutos virium,
Pauore anhelos, impotes rerum & sui,
Ceruice pessimum receptantes iugum.
Nox atra quandò nauitas prensos mari,
Geluq; congestisq; tempestatibus
Oppressit, vsumq; omnem ademit remigij,
Hærent remissas languidi incassum manus,
Tumidoq; præstolantur hauriri æquore.
Ast aureæ lucis parens, sol optimus,
Simùl serenum protulit cœlo iubar,
Tenebrasq; turbidumq; composuit mare,
In corda pristinus remeat ollis vigor,
Ventisq; vela pandere, & remis aquas
Versare gaudent, & labore strenuo
Tandem cupitis aduehuntur portubus.
Sieniaui, cùm nos tanta nox super tegat,

Fluctuq; sæuo hinc vortices vorent & hinc.
Dicamne solis instar hunc nobis virum
Fulgere? qui mentes reiectas suscitet,
Qui demat oculis improbam caliginem,
Qui nudet artes, nocte pessima satas,
Insanientum ciuium heu artes malas,
Qui reddat animos, qui reducat spem bonam,
Ducemq; se orsis præbeat pulcherrimis.
Qualem modò dat, arma contrà perfidi
Prædonis, insessoris, insultum aduocans.
Periurijs qui nixus insolentibus,
Fædauit heu dios propinquos Principes,
Bellis nefandis, institutis impiè.
Non purpuræ, non fœderis sacri memor,
Non hospitalis iuris, aut dextræ datæ,
Regnisq; nostris inhiat impudens lupus,
Rapto proteruus, præda opima ganniens.
Hæc audiet portenta sæclum posterum?
Fuisse ciues (heu Polonam olim fidem
Nulla respersam labis impuræ nota,
Regumq; patriæq; seruantissimam)
Qui fraudulentæ obnoxij viciniæ,
Auro redempti, vel magis quod despuas,
Suamq; prolem, seq;, remq; publicam,
Irent profanis traditum latronibus.
Atqui, nec illos sanioris ingenij
Esse autumo, sermonibus qui perstrepunt.

Nil

Nil attinere perditam Valachiam,
Nec interesse illam Poloniæ adijci.
Quæ limes olim & murus vnicus fuit,
Nunc marte nostro constitutus denuò,
Ferroq; partum, serua ne Scythis foret.
Exposita nunc prædonis ad lubidinem,
Impunè (prô pudor) palàm regnabitur?
Non hoc auo viuente permissum tuo est.
Exerciti dum floruit Dux optimus,
Asserta cui se debuit Valachia.
Vtcumq; væsanibat Othmanus fremens,
Parereq; illam mancipi instabat suo.
Auus tuus vetabat armis fortibus,
Eumq; rectorem Vlachis victor dabat,
Quem Rex Polonus more iusserat bono.
Hoc factitarat anteà virtus quoque
Tarnouij. hoc Rex ipse, quo nil mitius
Nil pace blanda & otio inclytum magis,
Augustus, attento cauebat pectore,
Curamq; traditæ sibi à maioribus
Prouinciæ nunquam remittebat sciens.
Seu vindicare armis necesse illam foret,
Haud segnis infesto expetebat milite.
Nunc, semper habita, negligetur scilicet,
Aut deseretur nostra, per socordiam.
Mentisne læsæ vel supinæ hoc censeam?
Quasi ista pestis fine consistat suo,

Nec sæuiores sumat ex scelere animos.
Præut nefandis venditat iactantijs,
Præutq; fracta Dacia exemplum dedit.
At vos, quibus stat corde non mollissimo,
Ergà Polonam rem tenacior fides,
Jte ô saluti nata pectora patriæ,
Opprobriumq; æui pudendum tollite.
Ne simius, siue æmulum iste se magis
Optat cieri, perperàm insultauerit.
O ite factis audiendi illustribus.
Jam iam pauore barbaras matres quati,
Ripamq; trans Istri volare acres metus,
Jpsumq; turpem, informe monstrum sæculi,
Orbis tyrannum, contuor pallescere.
Vexare quem, tantine scilicet precij
Fuerit, tot annis, tot duellis fortibus?
Vt prædo tandem Daciæ regem bonum,
O Roma, regem purpura insignem tua,
Prædo profano mancipatus schismati,
Mactaret, & regnis auitis pelleret,
Diui genus (prô atrox nefas) Bathorrei.
Grassatus inde liberam in viciniam,
Vix Turcico paulùm respirantem ex iugo,
Sese tyrannum innoxijs imponeret.
Quod Turca ritè alto cachino habeat ratum.
Vexilla cuius, cuius aureum decus,
Jste iste nuper Christianus Hercules,

Osten-

Ostentat, atque agnoscit, & iactat volens,
Fecisse fucum lætus, arte perfida.
Sed ite vos, benigniore numine,
Opprobriumq; æui pudendum tollite,
Caussaq;, consultisq; fulti candidis,
Læsos iuuare strenui, non lædere.
Jam læta vos felicibus victoria
Acceptat vlnis, & mouet non futile
Exordium rebus gerendis postmodò.
Quà Nilus arua gurgite alto diuidit,
Quà Tanais horrentes gelu terras secat,
Septemtrionum alumnus iste dissitus,
Currus propinquos ille solis contuens,
Victricis hâc Poloniæ stet terminus.
Aperta ferro qualibet patet via,
Si marte iusto fulminent acres viri,
Cæptumq; persequantur immoti decus.
Sed me voluptas te alloquendi dum rapit
Sieniaui, quô aurem muniam magis tuam,
Contrà maligna dicta patriæ hostium,
(Quî namq; non numero hostium istos deputem,
Qui proferendos patriæ fines vetant)
Fratres Philænos attigisse me iuuat
Dulci Camœna, & laude ferre debita.
Fratres Philænos, inclytæ Carthaginis
Prolem beatam, patriæ summum decus,
Diuosq; pené terminales præsides.

Quos

Quos grata dignaretur olim patria
Arisq; diuinisq; ritè honoribus.
Cartago te regnare par meritò fuit,
Tam commodæ sobolis creatricem optimam.
Te ferre postremas Cyrene ignauior.
Infesta cùm vos litibus contentio
Versaret, offensas regundis finibus,
Nec certus oram limes interiungeret,
Cædesq; miscerentur inde & iurgia,
Iniuriarum nec fieret vllus modus.
Condicta tandem pactio modum dedit.
Vtrinq; lecti ad præstitutam horam & diem,
Celeri pedes excurrerent duumuiri.
Et quisquis excepisset obuios locus,
Hic limes esset, nec gradum vltrà tolleret.
Fratres Philæni, læta Carthago suum
Vestros reiecit in sinus negotium.
Nec vos inertes iussa patriæ exequi,
Tantaq; cum cura excucurristis domo,
Tantisq; metam protulistis passibus,
Moram suorum detrimento vt maximo
Lueret Cyrene. nec tamen pacto statim
Parebat, aut sinebat admissum pati.
Quin vsq; tricabantur obstantes viri,
Remq; expeditam fraude dictabant mala.
Iam iamq; vtrinq; tota sese effuderat
Hinc ciuitas & hinc, & arma dè integro

Ple-

Plebes mouebat, rixa donec aspera
Nouis dirempta pactionibus stetit.
Vestrum volutis pactionibus in caput.
Quæ vos sacrarunt cœlo, & olim sæculis
Exemplar illustre ediderunt omnibus,
Amoris excellentis ergà patriam.
Quippe optionem depoposcit insuper
Talem Cyrene, si dolo vafro sine
Peracta constitisset illa cursio.
Vel denuò fieret periculum illius.
Vel quâ suprema meta fixisset pedem,
Carhtaginenses hac suos duumuiros,
Viuos, videntes, dederent mandari humo.
Vel si Cyrenibus facultatem parem
Quà prodeundi cunq; vellent, linquerent.
Hac obruendos dederent ipsi quoq;.
Concordiæq; finis æterna hæc foret.
Nec mutitatum est amplius verbum vnicum.
Quùm læta vos, fratres Philæni corpora
Donastis vltrò, nec petenti patriæ.
Illoq; cui hæsistis innixi solo,
Se termini passi estis obrui vicem.
Hinc grata vobis patria illomet loco,
Arasq;, solennes q; ritus, condidit,
Lateq; toto nomen orbe diditum est,
Nostroq; sæclo floret vsq; gloria.
Fratres Philæni, vos ego, vos carmine

Meo

Meo vocabo sæpe diuos præsides,
Arasq; vestras flore conspergam nouo.
Nec augurij mendacis autor audiam.
Fœcunda vt acribus viris Polonia est,
Si corda ciuium suorum talia
Producat, haud magni negotij rem fore,
Quin finibus se proferat latissimis,
Nili fluenta propter, & Tanaim tenus.

